De beheerder van de stal op Koudenhoorn, [redacted] berichtte eind vorig jaar dat het bestuur van de stichting Kinderboerderij Kloosterhof het contract met haar wilde beëindigen. Geen van de betrokkenen bij de stal was op de hoogte van deze plannen van het bestuur. Een vreemde gang van zaken, gezien de samenstelling van het bestuur. De stichting lijkt te bestaan uit 2 organisaties ("de stal" en "de kinderboerderij") die niets met elkaar te maken hebben, met elk hun eigen vrijwilligers. Het bestuur van de stichting is alleen betrokken bij de kinderboerderij. De stal op Koudenhoorn heeft in het bestuur geen vertegenwoordiging of stem. Het bestuur toont bovendien geen enkele interesse in de stal, is daar nooit aanwezig, zelfs niet bij vergaderingen van de stal. De desinteresse is groot. Na 2 jaar vrijwilliger te zijn geweest, heb ik het bestuur nog nooit ontmoet.

Maar ondanks de totale desinteresse, meent het bestuur dat het een goed idee is om de beheerder te dwingen op te stappen. De paardeneigenaren en vrijwilligers hebben het bestuur om uitleg gevraagd. Hierop wilde het bestuur pas later ingaan, en zet direct de vrijwilligers buiten spel. Het bestuur beschouwt de vrijwilligers niet als gesprekspartner omdat wij niet officieel aan de stichting zijn verbonden. Ik zie dat als een belediging. De vrijwilligers op de stal hebben weliswaar geen contract, maar zetten zich wel dagelijks in voor de stal en daar heeft de hele stichting op haar beurt baat bij. Maar dit is iets wat het bestuur door zijn eigen desinteresse niet ziet. Het past het bestuur om meer dankbaarheid te tonen; zowel de kinderboerderij als de stal kunnen niet zonder deze vrijwilligers bestaan.

“De dieren staan bij ons op 1” aldus de site van de stichting. Maar met het beëindigen van het contract, heeft het bestuur geëist dat de beheerder alle kleine dieren van de stal verwijdert. Dat betekent dat geiten en kippen verdwenen zijn. Zelfs de konijnen, die geen eigendom van de beheerder waren, hebben het veld moeten ruimen. De eigenaar van de konijnen had hier toestemming van de beheerder voor, wat de beheerder achteraf volgens het bestuur nooit had mogen geven. We moeten bezoekers intussen teleurstellen met lege weiden. Het is een trieste aanblik. Ik twijfel ook over mijn toekomst als imker binnen de stichting. Ook ik heb toestemming van de beheerder om mijn bijen te stallen, zij heeft dit met het bestuur overlegd en daar werd toentertijd enthousiast op gereageerd. Komt het bestuur hier straks ook op terug? Wat staat voor het bestuur werkelijk op 1?

De wethouder heeft aangestuurd op een mediationtraject. Een logische eerste stap welke ik toejuich, al had dit vóór het beëindigen van het contract moeten plaatsvinden. Bovendien is voor een mediation traject de wederzijdse wens nodig om tot een oplossing te komen. Het bestuur is duidelijk niet op zoek naar een oplossing en heeft dan ook, zoals verwacht, de eerste afspraak met de mediation afgezegd. Dit had voor de wethouder een teken moeten zijn dat de mediation geen resultaat zou opleveren. Maar er is niet verder ingegrepen en slechts tijd en moeite verspild. Eigenlijk kunnen we stellen dat de grote winnaar van de mediation het bestuur is: de paardeneigenaren zijn nóg langer dan nodig niet geïnformeerd omdat het bestuur achter “geheimhoudingsplicht” blijft schuilen. Op 11 maart, slechts drie weken voordat de overeenkomst met de beheerder afliep, zijn eindelijk de paardeneigenaren te woord gestaan, maar niets wijzer geworden. Kort samengevat is er géén plan en géén nieuwe beheerder. Ik beoordeel dit als wanbestuur. De beheerder moet zonder goede reden het veld ruimen, zonder alternatief! Een leek kan bedenken dat een stal niet zichzelf onderhoudt. Hier is een plan voor nodig en iemand die de leiding neemt. Dat alles is nu aanwezig, maar wordt door het bestuur overboord gegooid. De gemeente heeft ook baat bij

verzorgde weilanden op Koudenhoorn, ik kan mij niet voorstellen dat u hiermee akkoord gaat.

De ontstane situatie, geheel te wijten aan het bestuur, zie ik niet meer goed komen. Het bestuur heeft ook de relatie met de vrijwilligers verpest door ons niet te woord te willen staan. De gemeente heeft een start gemaakt met de mediation, wat nu? Graag denk ik mee over een oplossing. Tenzij dat het bestuur onverwachts opstapt ligt het volgende voor de hand:
De stichting wordt gesplitst in "de stal" en "de kinderboerderij". Zoals het op de status quo aansluit. Het bestuur kan zich dan puur richten op de kinderboerderij aan de Kloosterhof, zoals ze nu al doen. De stal vormt een eigen bestuur, en kan dan zelfstandig beslissingen nemen. Hiervoor is de gemeente nodig. De stichting maakt gebruik van de grond die de gemeente beschikbaar stelt. De gemeente heeft hier naar mijn idee dan ook zeggenschap hoe deze grond in de toekomst wordt verdeeld.

Afrondend. Ik begrijp uit verschillende kanalen dat de wethouder de zaak in de gaten houdt en er vertrouwen in heeft dat het bestuur met de betrokkenen naar een oplossing zal zoeken. Ik beoordeel dit standpunt als zeer naïef. Ik wil benadrukken dat het bestuur van het begin af aan op geen enkele wijze de moeite heeft genomen een oplossing te vinden. Tot op heden is deze houding niet verbeterd. Als het bestuur werkelijk een oplossing had gewild, waren ze met de beheerder om de tafel gegaan in plaats van haar te dwingen op te stappen. Dan waren we niet in deze situatie terechtgekomen. De gemeente kan niet passief blijven toekijken hoe dit bestuur de eigen vrijwilligers en paardeneigenaren de rug toekeert.

De voorzitter van het bestuur heeft in de paar woorden die hij de media gunde gezegd dat "iedereen zich niet zo druk moet maken, de wereld vergaat niet". Vandaag vergaat voor één gezin in deze gemeente hun wereld. De wethouder heeft na de mediation slechts toegekeken en al onze voorstellen en vragen afgewezen. Na 23 jaar trouwe toewijding van deze beheerder, direct en indirect in het belang van de gemeente, acht ik dat zij meer verdient dan dit. Daarom doe ik een beroep op u: Verdeel de weilanden opnieuw. Laat de stichting zich op de kinderboerderij richten. Gun de weilanden aan degene die daar al jarenlang met veel liefde voor zorgt.

Deze voordracht gaat gepaard met een petitie die inmiddels ca 400 keer is ondertekend.